

Advies van de WaterRegulator met betrekking tot het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 1997 betreffende de samenstelling en de werking van de lokale adviescommissie omtrent de minimale levering van elektriciteit, gas en water en van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 april 2011 houdende bepalingen van rechten en plichten van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk en hun klanten met betrekking tot de levering van water bestemd voor menselijke consumptie, de uitvoering van de saneringsverplichting en het algemeen waterverkoopreglement.

1 Situering

Het hiernavolgend advies van de WaterRegulator, de reguleringsinstantie opgericht als subentiteit binnen de VMM, wordt verleend in uitvoering van de decretale opdracht van de reguleringsinstantie zoals opgenomen in het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending van 24 mei 2002 :

Artikel 12. § 1

De reguleringsinstantie heeft als opdracht te inventariseren, te evalueren, *te adviseren* en te rapporteren over alle aangelegenheden met betrekking tot water bestemd voor menselijke aanwending die haar werd toebedeeld.

Artikel 12. § 2

De reguleringsinstantie geeft, binnen de haar overeenkomstig § 1 toegewezen opdracht, *advies over* en legt voorstellen voor aan de Vlaamse regering met betrekking tot :

...

2° de uitwerking en uitvoering van de in artikel 8 bedoelde *openbare dienstverplichtingen*

...

4° het in artikel 16, §1, bedoelde *algemeen waterverkoopreglement*

...

Op 21/06/2013 keurde de Vlaamse Regering het besluit tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 1997 betreffende de samenstelling en de werking van de lokale adviescommissie omtrent de minimale levering van elektriciteit, gas en water en van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 april 2011 houdende bepalingen van rechten en plichten van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk en hun klanten met betrekking tot de levering van water bestemd voor menselijke consumptie, de uitvoering van de saneringsverplichting en het algemeen waterverkoopreglement, principieel goed.

Vermits dit voorontwerp van besluit nieuwe openbare dienstverplichtingen oplegt, bestaande openbare dienstverplichtingen wijzigt en wijzigingen aanbrengt aan het algemeen waterverkoopreglement verstrekt de WaterRegulator, gelet op de decretale opdracht, hierbij advies.

Er wordt geen advies gegeven over de voorgestelde wijzigingen aan het besluit van 16 september 1997 betreffende de samenstelling en de werking van de lokale adviescommissie omtrent de minimale levering van elektriciteit, gas en water.

2 Advies

De WaterRegulator onderschrijft de invoering van de voorgestelde 'sociale' openbare dienstverplichtingen als aanvulling op de reeds bestaande regelgeving. Deze vormen een zinvolle invulling van de decretaal voorziene openbare dienstverplichtingen. De WaterRegulator wil evenwel de aandacht vestigen op onderstaande aspecten en formuleert ter zake een aantal aanbevelingen en voorstellen tot aanpassing.

2.1 Uitzondering verplichting individuele bemetering

Het algemeen waterverkoopreglement verplicht bij nieuwbouw een individuele bemetering per wooneenheid. Dit laat toe dat in nieuwe gebouwen met meerdere wooneenheden voor elke wooneenheid het waterverbruik nauwer kan opgevolgd worden. Deze individuele bemetering draagt bij tot een duurzamer watergebruik. Meten is immers weten. In het voorontwerp van besluit wordt een uitzondering op deze algemeen geldende regel ingevoerd voor voorzieningen binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin die instaan voor residentiële opvang en begeleiding en die, overeenkomstig de desbetreffende regelgeving, vergund, erkend of structureel gesubsidieerd worden door de bevoegde Vlaamse minister of Vlaamse administratie. Als motivering voor deze afwijking wordt gesteld dat individuele bemetering in dergelijke situaties zorgt voor een niet motiveerbare meerkost en dat de waterkost meestal niet afzonderlijk aangerekend wordt aan de bewoners. De WaterRegulator is van mening dat dit de deur opent voor nog meer uitzonderingen op deze regel. Gedacht wordt hierbij aan studentenhuizen met meerdere wooneenheden, kampeerterreinen en dergelijke meer. Ook voor deze gevallen zou dezelfde argumentatie kunnen aangevoerd worden. Vanuit het oogpunt van stimulans tot duurzaam watergebruik kunnen dergelijke uitzonderingen niet gemotiveerd worden. De WaterRegulator stelt dan ook voor om in geval van nieuwbouw geen uitzonderingen in te schrijven in de regelgeving.

2.2 Vrijstelling van de betaling van de vaste vergoeding

2.2.1 Sociaal tarief ?

Uit de rapporteringen van de WaterRegulator blijkt dat een aantal watermaatschappijen sociale correcties toekennen aan de gerechtigden van een vrijstelling van bovengemeentelijk bijdrage. De WaterRegulator onderschrijft het invoeren van een over alle watermaatschappijen uniforme sociale correctie. Hiermee wordt immers een bestaande ongelijke behandeling van inwoners met een gelijkaardig inkomenscriterium weggewerkt.

Op vraag van de minister van Leefmilieu berekende de WaterRegulator in 2011 de impact van een aantal scenario's voor een uniforme sociale correctie.¹ Het vrijstellen van de vaste vergoeding, zoals TMVW deze al toepast, was één van deze scenario's. In de nota aan de Vlaamse Regering worden de voordelen van dit scenario aangehaald:

Vermits de vrijstellingsgerechtigden gekend zijn bij de watermaatschappijen en de sociale correctie uitgaat van de bestaande tariefstructuur per maatschappij is dit scenario voor elke watermaatschappij relatief eenvoudig in te voeren;

Doordat de sociale correctie voor elk gerechtigd gezin een vast bedrag is, ongeacht het waterverbruik, is deze ook eenduidig toe te kennen aan gerechtigde gezinnen die geen abonnee zijn (via compensaties). De meeste watermaatschappijen rekenen de vaste vergoeding aan per woongelegenheden. Een abonnee met 3 woongelegenheden krijgt zo 3 vaste vergoedingen aangerekend. Wanneer de sociale correctie bestaat uit het verminderen of vrijstellen van deze vaste vergoeding wordt aan de compensatiegerechtigde gezinnen, aangesloten bij een maatschappij die per woongelegenheden aanrekent, eenzelfde voordeel verstrekt als aan de vrijstellingsgerechtigde gezinnen;

¹ Scenario's voor uniforme sociale correctie van de drinkwatercomponent van de integrale waterfactuur in Vlaanderen. <http://www.vmm.be/water/drinkwater/waterregulator/scenarios-voor-uniforme-sociale-correctie-van-de-drinkwatercomponent-van-de-integrale-waterfactuur/view>

Het vrijstellen/verminderen van de vaste vergoeding doet geen afbreuk aan de stimulans tot duurzaam watergebruik doordat de variabele tariefschijven behouden blijven.

Het nadeel van het scenario is evenwel ook het vermelden waard:

Het 'voordeel' voor de gerechtigde gezinnen verschilt van maatschappij tot maatschappij vermits de tarieven en tariefstructuren per maatschappij verschillen. Het meer gelijk schakelen van de tarieven en/of tariefstructuren vraagt grondig onderzoek onder andere omdat de kosten en de kostenstructuur van de verschillende maatschappijen verschillen.

De WaterRegulator geeft de voorkeur aan het invoeren van een uniform sociaal tarief voor alle gerechtigden. Hierbij kan over heel Vlaanderen eenzelfde vaste vergoeding per jaar en eenzelfde variabele vergoeding per m³ aangerekend worden. Vermits deze 'sociale' tarieven steeds lager zouden zijn dan de door de federale minister van Economie vast te leggen maximumtarieven is er op dit vlak geen bevoegdheidsconflict.

De WaterRegulator beaamt dat de vrijstelling van de betaling van de vaste vergoeding een aanvaardbaar alternatief vormt.

2.2.2 Kost maatregel alleen doorrekenen via de vaste vergoeding ?

Voor wat de doorrekening van de kost van deze sociale correctie betreft wordt in het ontwerpbesluit gesteld dat de exploitant de maatregelen enkel kan doorrekenen in de vaste vergoeding. Het doorrekenen van de kost van de sociale correctie via de vaste vergoeding van de niet gerechtigde abonnees impliceert een stijging van de huidige maximumtarieven voor de vaste vergoeding. Het vaststellen van de maximumtarieven voor waterdistributie is voorsnog echter een federale bevoegdheid. De Vlaamse overheid kan tot op heden wel tariefstructuren vaststellen, maar geen maximumtarieven. Het institutioneel akkoord voor de zesde staatshervorming van 11 oktober 2011 voorziet evenwel een regionalisering van de prijscontrole van die materies die tot een gewestelijke bevoegdheid behoren. Ook het waterbeleid maakt hier deel van uit. De concrete invulling hiervan is tot op heden echter niet duidelijk. Wel maakte de federale regering op 09/07/2013 bekend dat de staatshervorming in werking treedt op 1 juli 2014. Aangezien als ingangsdatum van deze maatregel 01/01/2014 vooropgesteld wordt is de federale overheid tot dan bevoegd voor het vaststellen van de maximumtarieven. Het is dus aangewezen omtrent de verhoging van de vaste vergoeding afspraken trachten vast te leggen met de federale minister van Economie zodat de doorrekening van de meerkosten voor alle watermaatschappijen op eenzelfde manier kan gebeuren.

Uit het onderzoek van de WaterRegulator over kostentoe rekening aan de doelgroepen² blijkt dat er aanwijzingen zijn van kruissubsidie van de doelgroep industrie ten voordele van de doelgroep huishoudens. Het doorrekenen van de kost van de sociale correctie in de vaste vergoedingen aangerekend aan alle doelgroepen zal deze kruissubsidie nog vergroten. De Kaderrichtlijn Water vraagt een redelijke bijdrage in de kosten voor de waterdiensten door elke doelgroep. Een definiëring van 'redelijke' bijdrage ontbreekt.

Alvorens in regelgeving vast te leggen hoe de kost voor de sociale correctie doorgerekend moet worden, lijkt het aangewezen een lange termijn visie over de doorrekening van de kosten voor publieke watervoorziening te ontwikkelen. Hierbij zal ook moeten bepaald worden wat een 'redelijke' bijdrage van de doelgroepen in de kosten voor watervoorziening is en op welke manier ervoor gezorgd wordt dat de doelgroepen deze redelijke bijdragen aangerekend krijgen.

De WaterRegulator stelt dan ook voor om de zin 'De exploitant kan de maatregelen vermeld in het eerste en tweede lid enkel doorrekenen in de vaste vergoeding' in artikel 25 van het ontwerpbesluit te schrappen.

² KOSTENTOEREKENING 2012 Inkomsten en kosten voor productie en levering van leidingwater verdeeld over doelgroepen. <http://www.vmm.be/water/drinkwater/waterregulator/rapport-kostentoe rekening/view>

2.2.3 Opmerking bij becijfering impact

In de administratieve lastenmeting (6.2.) wordt gesteld dat de WaterRegulator de impact van de sociale financiële correctie berekende. De WaterRegulator wil hierbij opmerken dat geen specifieke berekeningen gebeurden voor dit ontwerpbesluit. Zoals eerder reeds aangehaald berekende de WaterRegulator in 2011, uitgaande van cijfers 2010, de impact van een aantal scenario's voor een uniforme sociale correctie. Deze cijfers werden gebruikt voor de administratieve lastenmeting.

2.3 Minnelijke schikking

2.3.1 Doel van de minnelijke schikking

Vooraleer in te gaan op het voorstel tot aanpassing van de minnelijke schikking bij abnormaal hoog waterverbruik is het belangrijk om het doel van deze regeling aan te halen. De finaliteit van deze regeling is volgens de WaterRegulator :

- het vermijden van extreme waterfacturen voor individuele abonnees bij 'verborgen' lekken voorbij de watermeter;
- het uniformiseren van de aanpak over de watermaatschappijen.

Vermits de productie en levering van leidingwater volledig kostendekkend is, impliceert het toestaan van minnelijke schikkingen een solidarisering van de kosten ten gevolge deze 'verborgen' lekken.

2.3.2 Onzichtbaar na de watermeter ?

Het definiëren van een abnormaal hoog waterverbruik ten gevolge van een verborgen oorzaak is niet eenvoudig. Vermits het waterverbruik betreft voorbij de watermeter kan immers gesteld worden dat dit verbruik nooit verborgen is. Een regelmatige controle van de tellerstand van de watermeter is voldoende om niet onmiddellijk zichtbaar (of hoorbaar) ongewenst waterverbruik op te sporen. Een abonnee kan dus zelf een onverwachts hoge waterfactuur vermijden door regelmatig de tellerstand van de watermeter te controleren.

Niettemin voelen we aan dat dit niet zo evident is als het lijkt. De plaats van de watermeter is immers niet altijd zomaar toegankelijk. We denken hierbij aan afgelegen meterputten of gemeenschappelijke watermeters van woonblokken. Ook kan zelfs een regelmatige controle van de watermeter (bv. wekelijks) nog tot een hoog waterverbruik en dus een hoge waterfactuur leiden.

2.3.3 Minnelijke schikking - Impactberekening

Om willekeur te vermijden werd een regeling voor minnelijke schikkingen bij dergelijke 'onzichtbare' lekken in regelgeving vastgelegd. Deze heeft tot gevolg dat elke exploitant in Vlaanderen dezelfde criteria en berekeningswijze moet toepassen. De WaterRegulator vindt dat een uniforme regeling bij abnormaal hoge verbruiken zeker zinvol is.

Duurzaam watergebruik en het principe 'de vervuiler betaalt' in gedachten moet deze minnelijke schikking bij abnormaal watergebruik ten gevolge van een onzichtbaar lek een compromis zijn waarbij de abonnee tegen de gangbare tarieven betaalt voor zijn normaal gemiddeld waterverbruik en daarbovenop een vergoeding betaalt voor het meerverbruik tegen een verlaagd tarief.

De huidige regelgeving bepaalt dat een waterverbruik van een abonnee abnormaal hoog is als het verbruik op jaarbasis minstens 100% hoger is dan het gemiddeld jaarverbruik van deze abonnee en minimaal 100 m³ bedraagt. Als er geen historische verbruiksgegevens bestaan, wordt het gemiddelde jaarverbruik bepaald via een opname van de meterstand drie maanden na de herstelling van de oorzaak van het abnormaal hoog verbruik.

De WaterRegulator beschikt niet over voldoende gedetailleerde cijfers met betrekking tot abnormaal hoog waterverbruik. Dit heeft tot gevolg dat een gedetailleerde berekening van de impact voor de exploitanten niet mogelijk is, evenmin als bijvoorbeeld een impactberekening voor een 'gemiddeld' lek.

Om toch een beeld te schetsen van wat de impact van de huidige en voorgestelde minnelijke schikking voor een abonnee kan zijn, werd een berekening gemaakt uitgaande van een gemiddeld gezin met een gemiddeld leidingwaterverbruik (2,37 personen/88 m³ jaarwaterverbruik). Er moet hierbij opgemerkt worden dat de huidige regelgeving en het voorstel op verschillende manieren kunnen geïnterpreteerd worden. Het voorbeeld is een loutere illustratie van één interpretatie.

	jaarverbruik (m ³)	integrale waterfactuur huidige minnelijke schikking (gewogen gemiddelde, incl 6% BTW, tarieven 01/01/2012)	integrale waterfactuur voorstel minnelijke schikking (gewogen gemiddelde, incl 6% BTW, tarieven 01/01/2012)
gemiddeld verbruik	88	€ 346,99	€ 346,99
verdubbeld jaarverbruik maar < 100 m ³	176	€ 693,98	€ 693,98
abnormaal hoog verbruik : verdrievoudiging van het gemiddeld verbruik en > 100m ³	264	€ 693,98	€ 693,98
abnormaal hoog verbruik : 10 keer het gemiddeld jaarverbruik	880	€ 1.908,45	€ 1.214,47
abnormaal hoog verbruik : 20 keer gemiddeld jaarverbruik	1760	€ 3.643,40	€ 1.561,46

De simulatie illustreert dat voor de hogere 'abnormale' verbruiken de integrale waterfactuur berekend volgens het voorstel beduidend lager is dan volgens de huidige berekeningswijze. Het voorstel draagt dus bij tot het verminderen van de waterfactuur bij een hoger abnormaal hoog verbruik, wat ook het opzet is van de voorgestelde wijziging.

2.3.4 Onderbouwing grens 100m³ meerverbruik ?

Zoals eerder vermeld bepaalt de regelgeving dat een waterverbruik van een abonnee abnormaal hoog is als het verbruik op jaarbasis minstens 100% hoger is dan het gemiddeld jaarverbruik van deze abonnee én minimaal 100 m³ bedraagt. De herkomst van het minimum van 100 m³ is niet gekend. Dat een grens ingesteld wordt, is te verantwoorden gelet op de minimumkost ten gevolge van een minnelijke schikking. Zonder afdoende onderbouwing door de watermaatschappijen van de grens op 100m³ meerverbruik, stelt de WaterRegulator voor om de absolute bovengrens van 100m³ te verlagen naar 50m³, het gemiddelde verbruik van een eenpersoonsgezin in Vlaanderen. Zo komt ieder gemiddeld gezin vanaf een verdubbeling van het gemiddeld verbruik in aanmerking voor een minnelijke schikking.

2.3.5 Waarom geen plafond ?

Zoals eerder reeds gesteld is het te verantwoorden dat bovenop het factuurbedrag voor het gemiddeld waterverbruik een vergoeding aangerekend wordt voor het abnormale verbruik. De eigenlijke beleidsvragen hierbij zijn: 'Wat is een redelijke vergoeding voor dit meerverbruik ?' en 'Hoe wordt ze bepaald ?'. Volgens de huidige regelgeving en het voorstel wordt ze berekend uitgaande van het specifiek voor de abonnee gemiddelde jaarwaterverbruik, het effectief totaal bemeterde meerverbruik en het integrale tarief dat van toepassing is.

Het feit dat er geen plafond vastgelegd wordt maakt dat extreem hoog abnormaal waterverbruik een extreem hoge waterfactuur tot gevolg heeft. Het instellen van een plafond is niet eenvoudig vermits het waterverbruik abonnee-specifiek is en het integrale tarief dat van toepassing is varieert van maatschappij tot maatschappij.

Het gemiddelde jaarverbruik van de abonnee in kwestie is het beste uitgangspunt voor de bepaling van het abnormaal verbruik. Uitgaande van dit gemiddeld waterverbruik kan – los van het effectieve meerverbruik – een plafond bepaald worden. Hierdoor worden extremen ten opzichte van de factuur van de abonnee bij gemiddeld specifiek waterverbruik voorkomen. Een plafond zou bijvoorbeeld kunnen vastgelegd worden op 3 keer het gemiddeld jaarverbruik van de abonnee. Een simulatie van de impact voor het gemiddelde type-gezin wordt in onderstaande tabel weergegeven.

	jaarverbruik	integrale waterfactuur alternatief minnelijke schikking (gewogen gemiddelde, incl 6% BTW, tarieven 01/01/2012)
gemiddeld verbruik	88	346,99
abnormaal hoog verbruik : verdubbeld jaarverbruik en meer dan 50 m ³	176	520,49
abnormaal hoog verbruik : verdrievoudiging van het gemiddeld verbruik en > 100m ³	264	693,98
abnormaal hoog verbruik : 10 keer het gemiddeld jaarverbruik	880	867,48
abnormaal hoog verbruik : 20 keer gemiddeld jaarverbruik	1760	867,48

Dit alternatief voorstel komt tegemoet aan het doel van de minnelijke schikking en voorkomt excessen en is daarom volgens de WaterRegulator een beter alternatief. De grens werd in dit alternatief vastgelegd op 3 keer het gemiddeld jaarverbruik van de abonnee. Een cijfermatige onderbouwing hiervoor is er niet, het is eerder een logische verderzetting van de reeds bestaande regelgeving, waarbij :

- het gemiddeld jaarverbruik van de abonnee het uitgangspunt is;
- vanaf verdubbeling van dit gemiddeld jaarverbruik met een minimum van 50 m³ sprake is van een abnormaal hoog waterverbruik, waarvoor mits voldaan aan een aantal criteria een minnelijke schikking kan bekomen worden;
- vanaf een abnormaal hoog jaarverbruik dat 300% bedraagt van het gemiddeld jaarverbruik wordt een plafond ingevoerd indien voldaan is aan de criteria voor minnelijke schikking.

Het voorgestelde alternatief leidt voor de abonnee tot maximaal een stijging van de waterfactuur met maximaal 150% ten opzichte van deze bij een gemiddeld verbruik.

2.3.6 Interpretatie, evaluatie en bijsturing

Bij de illustratieve impactberekeningen werd vastgesteld dat de regelgeving op verschillende manieren kan geïnterpreteerd worden. Zo is niet gedefinieerd wat 'het integrale tarief dat van toepassing is' inhoudt. De WaterRegulator pleit niet voor het nog strikter reglementeren, maar stelt voor dat de exploitanten hun procedures ter zake uitwerken en voorleggen aan de toezichthoudende ambtenaar en de economisch toezichthouder. Er wordt dus voorgesteld de laatste zin van artikel 19 van het AWVR dat in het voorstel geschrapt wordt, terug in te voegen.

Hoewel niet behorend tot het voorwerp van de vraag wordt opgemerkt dat in het voorstel een nadere invulling gegeven wordt aan 'een verborgen oorzaak'. De omschreven verborgen oorzaken zijn wellicht ingegeven vanuit praktijkervaringen. Het is aan te bevelen deze regelmatig te evalueren en bij te sturen.

Zoals eerder reeds gesteld is ook een abnormaal hoog waterverbruik ten gevolge van een verborgen oorzaak vast te stellen door een regelmatige controle van de watermeter. Het is daarom belangrijk om abonnees aan te sporen tot het regelmatig controleren van hun waterverbruik en zo tijdig ongewenst waterverbruik op te sporen en te remediëren. Zowel de exploitanten als de overheid kunnen hiertoe sensibiliserende acties opzetten.

Het toekennen van een minnelijke schikking is een gunst en er moet over gewaakt worden dat deze niet onrechtmatig toegekend wordt.

2.3.7 Besluit minnelijke schikking

Het voorstel van de toezichthoudende ambtenaar tot aanpassing van de minnelijke schikking bij abnormaal hoog verbruik ten gevolge van een verborgen oorzaak komt tegemoet aan de vraag voor het

verminderen van extremen. De WaterRegulator stelt evenwel voor om het voorliggende nog ietwat bij te sturen door de invoering van een plafond. Daarnaast wordt voorgesteld om één van de verbruikscriteria om in aanmerking te komen voor een minnelijke schikking bij te stellen van minimum 100 m³ tot minimum 50m³.

Verder adviseert de WaterRegulator om :

- de laatste zin van artikel 19 van het AWVR te behouden;
- actie te ondernemen om abonnees aan te sporen tot het regelmatig controleren van hun waterverbruik;
- de toepassing van deze openbare dienstverplichting op te volgen, regelmatig te evalueren en eventueel bij te sturen.

2.4 Transparantie : afstemming groepen en regelgeving

De invulling van de definitie van beschermde klant werd afgestemd op de bestaande definitie van beschermde afnemer in de energieregelgeving. De beschermende maatregelen zullen bijgevolg betrekking hebben op dezelfde doelgroep, wat de transparantie zowel voor deze klanten zelf als voor hun eventuele begeleiders ten goede komt.

De sociale correctie op de drinkwatercomponent wordt verleend aan een andere doelgroep. Hiervoor werd afgestemd met de bestaande regelgeving voor sociale vrijstelling en compensatie van de bovengemeentelijke bijdrage. Ook dit is een te motiveren keuze. Sinds de reorganisatie van de watersector ontvangen abonnees immers een integrale waterfactuur. Een verschillende doelgroep voor sociale correcties voor elk van de componenten van deze integrale factuur is niet te verantwoorden. Zowel de beschermende maatregelen als de sociale correcties hebben tot doel de sociaal zwaksten te beschermen. Het toekennen aan verschillende doelgroepen van verschillende voordelen is niet transparant. Onderzoek ter afbakening van één doelgroep voor alle sociale maatregelen voor alle nutssectoren is daarom aangewezen.

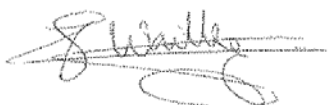
2.5 Invulling concept waterscan

De WaterRegulator is van mening dat de invulling van het concept 'waterscan' in functie van het nut en de meerwaarde ervan bij verdere implementatie grondig moet onderzocht worden. De impact op de hoogte van de waterfactuur door relatief goedkope ingrepen is immers beperkt. In vergelijking met de energiefactuur is de waterfactuur meestal veel lager. Het mogelijke kostenbesparend effect voor de verbruiker van de te nemen maatregelen na een waterscan zal dan ook veel lager uitvallen. De WaterRegulator stelt zich dan ook de vraag of de kost van de waterscan opweegt tegenover het mogelijke prijsvoordeel voor de verbruiker.

Bovendien dient opgemerkt dat de verbruiker binnen de doelgroep vaak geen eigenaar is van de woning en dus niet altijd instaat voor ingrijpende en duurdere investeringen aan de woning. Sensibilisering inzake duurzaam waterverbruik lijkt in deze dan ook een belangrijk onderdeel te moeten vormen van deze scan.

De WaterRegulator vraagt betrokken te worden in de bespreking van de minimumvereisten voor het concept 'waterscan'.

Erembodegem, 17 juli 2013

Ellen Wailly
Wvd. diensthoofd reguleringsinstantie